

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVI. évfolyam 10. szám. 2015. május 15.

Ára 0,80 lej

Áldott pünkösdi ünnepet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Isten Lelke megerősít

Az áldott emlékeztető Csiha Kálmán erdélyi püspök egyik írásában arról beszél, hogy vasárnaponként az egész világon milyen óriási tömegek indulnak el a templomokba.

Nem kötelező templomba menni, semmi anyagi haszna nincs abból senkinek, az emberek mégis elindulnak. Valami belső erő indítja őket. A Szentlélek munkája ez, aki gondoskodott arról, hogy kétezer év alatt a keresztyén egyház megmaradjon. Elmúltak és romba dőltek virágzó államalakulatok, emberi szerveződések, de az egyház a Szentlélek munkája nyomán máig fennmaradt.

Mi sokszor keveset látunk a Lélek munkájából. A működése Isten titka. Ahogyan voltaképen

magunkat sem ismerjük. Azt sem tudjuk, honnan jönnek gondolataink. Egy emberi lélek is alakíthatja a másik ember életét. Barátok, családtagok, ismerősök hatnak egymásra. Megváltoztathatják egymást, a másik ember életét alakíthatják.

Mennyivel inkább tud hatni reánk Isten Szentlelke, gondolatainkra, életünk történeteire. Segít bennünket, hogy jó gondolatokra jussunk. Segít, hogy egy akarattal együtt legyünk.

Tizenhat nemzetiség érti a maga nyelvén Isten szavát Jeruzsálemben. A bábéli zűrzavart Isten Lelke egyetlen hanggá, akarattá egyesíti. Még mielőtt azt olvasnánk, hogy megjelennek előttük

Duccio di Buoninsegna: Pünkösöd

Visszajelzést váró Jézus-függők

Alapvető vágyunk, hogy olyan közösséghez tartozzunk, ahol jól érezzük magunkat. Ahol örvendenek a sikereinknek. Ahol felemelnek, ha elesünk, s mellénk állnak, biztatnak és ahonnan visszajelzéseket kapunk.

A tanítványok Jézus-függők lettek: három év alatt annyira beléjük vésődött, amit láttak, hallottak, hogy e hatások nélkül jövőjük értelmetlenné vált. Jelzéseket adtak le akkor is, ha Mesterük velük volt, de inkább akkor vibrált a vészjelző, ha nem érezték maguk mellett Őt.

Érdekes, szervezetünk azonnal jelez, ha lelki-testi megterhelést észlel. Fáj a fejünk, ha stresszes napon vagyunk túl, vagy nyomást érzünk a szívünk tájékán, ha felidegesítenek. Mintha másodpercek alatt odalenne minden erőnk egy rossz hír hallatán. Viselkedésünkkel is jelzünk, hogy valami nincs rendben. Visszajelzéseket várunk. Megerősítéseket az

Fábián Tibor

Károly Károly

(Folytatása a 3. oldalon)

(Folytatása a 3. oldalon)

Az áldás életet adó szükséglet

Közösségi házat és játszóteret avattak Sztánán

Közösségi házat és játszóteret avattak nemrég a Szilágy megyei Sztánán. A Kalotaszegi Egyházmegyéhez tartozó egyházközségben tíz évig vártak az eseményre.

A hálaadó ünnepi istentiszteleten Kató Béla püspök a 4Móz 6,22–27 alapján hirdetett ígét.

(Folytatása a 4. oldalon)

Érzékeinkbe gyújts fényt

Ezredévek üzenetei a Szentlélekről

Május közepén a világkeresztyénség felekezetei pünkösödöt ünnepelnek. Arra az egyház- és világtörténeti pillanatra emlékezünk, ami 50 nappal húsvét után a Lélek kitöltését hozta el. A zúgó, kiszámíthatatlan szél és a szelídséget kifejező galamb bibliai jelképeivel illusztrált ünnep a legkülönösebb az egyházi ünnepkörben. Egy gyermekszáj így fogalmazott: „Karácsonykor Jézus(ka) ajándékot tesz a karácsonyfa alá. Húsvétkor a nyuszi is hoz mindig valamit. Pünkösdkor a Szentlélek meg nem hoz nekem semmit. Vagy mégis...?” A gyermek ráhibázott a lényegre, MÉGIS kapott valamit az egész emberiség pünkösdkor. Igen, anya-szent-egyházat, hiszen ez az ünnep az egyház születésnapja is.

Isten Lelke szólítja a lelket. Így volt ez már a kezdetekkor. Sőt! Már az Ószövetségben is sokszor szólított meg Isten Lelke embereket, akik aztán a hívásnak engedelmeskedve bírakká, papokká, prófétákká váltak. És a Lélek hatására más emberré lettek. Ugyanez történt Jézus napjaiban is. Mennybemenetelét követően, s ötven nappal feltámadása után elküldte a

Vigasztalót, a Pártfogót, a Szószólót, a Szentlelket, a szabadság és az igazság Lelkét. Ő van velünk ma is, Ő támaszt hitet az Atya és a Fiú iránt, Ő emeli lelkünket ki a mélységekből, s távlatos magaslatok felé

Dr. Békefy Lajos

(Folytatása az 5. oldalon)

Tanulságos igék

A gyülekezetről (I.)

És állhatatosan kitartottak az apostolok tudományában, és a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádságban. (ApCsel 2,42)

Pünkösöd a gyülekezet születésének az ünnepe. Mit is jelent az, hogy a gyülekezet tagjai vagyunk? Ebben mérhetetlen gazdagság van. Az, hogy mi a gyülekezethez tartozunk, nem egy hasznos hobbi, ahogy azt ma mondani szokták, hanem életkérdés. Sőt, ennél is több: kiváltság, Isten ajándéka.

Egyháztagokként lehetnek szép élményeink, emlékeink arról, mit jelentett nekünk a gyülekezet. Most is folyamatosan vannak egyházzal, gyülekezettel kapcsolatos élményeink, s vannak elképzeléseink arról is, mit várunk a jövőben az egyháztól, a gyülekezettől. De lehetnek csalódásaink is. Ami főleg abból adódik, hogy nagy elvárásaink voltak.

Ha az egyházra általánosságban tekintünk, akkor sok félelem, aggodalom lehet a szívünkben. Igen, ha az egyházat emberi oldaláról szemléljük, akkor igenis sok kiábrándító, gyarló dolog van benne. Mert vannak jó és kevésbé jó lelkészek, presbíterek. Lehetnek az egyházi életben csodálatos pillanatok, de olyanok is, amikre csak keserűséggel tudunk gondolni. Nem beszélve a kívülállók kemény és irgalmatlan kritikájáról, akik kertelés nélkül leplezik le az egyház hibáit: a merevséget s más hiányosságokat. Ha mi kritikákat hallunk, ne sértődjünk meg. Inkább indítson ez alázatra, s tegyük fel a kérdést: miért nem tudtuk a keresztyénséget, az

egyházat, a gyülekezeti életet vonzóvá tenni mások számára? Miért nem tudtunk hitelesebb keresztyének lenni?

Az egyházra azonban nemcsak alulnézetből, emberi szempontok alapján kell tekinteni, hanem sokkal inkább azt kell megvizsgálni: mit tanít a Biblia a gyülekezetről? És milyenek tervezte el Isten az Ő egyházát, milyen célt akar megvalósítani általa ebben a világban? Ha ezt vizsgáljuk, egészen más kép áll előttünk. Akkor már meglátjuk az egyház titkát a Szentlélek irányításának segítségével.

Meg kell tanulni belülről nézni az egyházat. Ha kívülről nézzük, akkor megmaradunk a kritikánál, ami adott esetben jogos is lehet. De ha belülről nézzük, akkor valami úgy megragadja a szívünket, hogy soha többé nem engedi el. Amikor az egyházzal van szó, nem az a legfontosabb kérdés, mit látunk az egyházban, hanem az, hogy mit hiszünk róla. Mert nem mindig látjuk azt, amit hiszünk. Persze, nagy baj az, ha soha semmit sem látunk abból, amit hiszünk. Például hisszük, hogy az egyház egyetemes, de sokszor csak veszekedést, széthúzást látunk. Az egyházban meg kell különböztetnünk a láthatót és a láthatatlant, de nagy hiba az, ha ezeket teljesen elváltatjuk egymástól. Jól tudjuk, hogy nincs tökéletes egyház, ahol csak újjászületett életű emberek lennének, akikben semmi gyarlóság nincs.

Nem felejtethetjük el, hogy az egyház „útban van”. Ez azt jelenti: naponta meg kell küzdünk gyengeségeinkkel. Krisztus földi egyházában együtt vannak a kecskék és juhok, a búza és a konkoly. Szent Ágoston egyházatya mondta, hogy vannak az egyházon kívül is juhok, és vannak az egyházon belül is farkasok. Ne feledjük el, az egyház a bűnös emberek közössége még akkor is, ha ezek már megváltottak. Az a hely, ahol a Jó Pásztor legelteti a nyáját. Ha az egyházzal beszélünk, ne a tagokra gondoljunk elsősorban, hanem annak dicső Királyára, Jézus Krisztusra.

Az egyházzal szóló egyik legfontosabb ige az ApCsel 2,42: foglalatosság voltak az apostolok tudományában, a közösségben, a kenyér megtörésében és a könyörgésben. Ebben az igében összefoglalva ott van, hogy mi az egyház, mit tesz, mit sugározhat ki e világba. Az egyház állandóan épül. Ezt a munkát nem mi végezzük, hanem Jézus Krisztus, minket legfeljebb felhasznál e munkában. Ezt Ő Igéje és Szentlelke által végzi. Gondoskodik arról, hogy e világban legyenek olyanok, akik neki szolgálnak. Ezért mi jó reménységgel lehetünk az egyház felől, s hihetjük, hogy van jövője. Mert az egyház nem emberek műve, hanem Jézus Krisztus munkája. A Szentlélek gyűjti össze a gyülekezetet, világosítja meg az ígéhirdető értelmét, ragadja meg az emberek lelkét, és kötelezi el őket, hogy Krisztus tanítványaiként hálából szolgáljanak a gyülekezetben. Ő épít be minket is élő köveként országának dicsőséges épületébe.

Jézus a kenyeret szétosztja a szűkséget szenvedőknek

Az, hogy mi ilyen hittel tekintünk az egyházra, nem jelenti azt, hogy nem látjuk az egyház hibáit, a tagok gyarlóságát és bűneit. De ennél sokkal fontosabb, hogy meglássuk az egyház szépségét, az Isten benne végzett munkájának gazdagságát, dicsőségét.

Lőrincz István

Bibliaolvasó kalauz

Június

1.	H	ApCsel 4,23–31	1Móz 13
2.	K	ApCsel 4,32–37	1Móz 14
3.	Sze	ApCsel 5,1–11	1Móz 15
4.	Cs	ApCsel 5,12–32	1Móz 16
5.	P	ApCsel 5,33–42	1Móz 17
6.	Szo	ApCsel 6,1–7	1Móz 18
7.	V	ApCsel 6,8–15	1Móz 19
8.	H	ApCsel 7,1–29	1Móz 20
9.	K	ApCsel 7,30–60	1Móz 21
10.	Sze	ApCsel 8,1–25	1Móz 22
11.	Cs	ApCsel 8,26–40	1Móz 23
12.	P	ApCsel 9,1–22	1Móz 24,1–27
13.	Szo	ApCsel 9,23–30	1Móz 24,28–67
14.	V	ApCsel 9,31–43	1Móz 25
15.	H	ApCsel 10,1–16	1Móz 26
16.	K	ApCsel 10,17–23a	1Móz 27,1–33
17.	Sz	ApCsel 10,23b–48	1Móz 27,34–46
18.	Cs	ApCsel 11,1–18	1Móz 28
19.	P	ApCsel 11,19–30	1Móz 29
20.	Szo	ApCsel 12,1–19	1Móz 30,1–24
21.	V	ApCsel 12,20–25	1Móz 30,25–43
22.	H	ApCsel 13,1–12	1Móz 31,1–21
23.	K	ApCsel 13,13–37	1Móz 31,22–54
24.	Sze	ApCsel 13,38–52	1Móz 32,1–22
25.	Cs	ApCsel 14,1–7	1Móz 32,23–33
26.	P	ApCsel 14,8–18	1Móz 33
27.	Szo	ApCsel 14,19–28	1Móz 34
28.	V	ApCsel 15,1–21	1Móz 35
29.	H	ApCsel 15,22–35	1Móz 36
30.	K	ApCsel 15,36–41	1Móz 37

Református Kalendárium 2015

Rejtvénypályázat

Az Erdélyi Református Egyházkerület 2015-ös református kalendáriumában megjelent rejtvénypályázatra sikeres megfejtést beküldő személyek közül a következők nyertek könyvjutalmat: Szombati Attila (Marosvásárhely), Boros János (Székelyudvarhely), Szász Ilona és Szatmári Gizella (Csíkszereda), Zölde Juliánna (Kolozsvár), valamint Szép Piroska (Marosludas). A nyerteseket egyházkerületünk iratterjesztése a megadott címre postán fogja továbbítani. Gratulálunk a nyerteseknek és további jó olvasást kívánunk!

Isten Lelke megerősít

(Folytatás az 1. oldalról)

a kettős tüzes nyelvek, Isten már készíti az emberi lelkeket. Készít a Lélek várására, fogadására, hogy lássuk magunkat, életünket az Ő Igéje tükrében. Ne másokat méregessünk, mert fennáll a veszély, hogy ennek nyomán éppen a mi életünk feneklik meg. Mennyire keveset tudunk önmagunkról, és ezzel szemben mennyire jól ismerjük, vagy inkább csak ismerni véljük a másik embert. Két perc alatt levegővétel nélkül minden rossz tulajdonságát el tudjuk sorolni valakinek.

Isten kitartóan szembesít. Ma még talán eltolum ezt a tükröt. Holnap meg háttal állok neki. Holnapután bedugom a füleimet. Aztán mégis lesz egy nap, amikor a szívig hatol az Ige. Amikor megtalál az Istentől jövő üzenet. Amikor nem az a fontos, kit használ Isten, csak az: ez most nekem szól. Ez most szembesíteni, megtartani, erősíteni akar. Valahogy így álltak pünkösöd napján a tanítványok, akiket Isten egybegyűjt: a Lélek fogadására előkészített szívvel.

A Lélek kiáradása első lépésben Isten velünk vállalt közösségét jelenti. Azt a közösségvállalást és jelenlétet, amit az Édenben megtapasztal Ádám és Éva a teremő Istentől, majd megtapasztal az Istentől elrugaskodott, büntől fertőzött életű ember, a megváltó Istentől.

Isten Lelke kiárad a tanítványokra. Az első cselekvő maga Isten, aki Lelkében ismét a földre jön, de ezt most nem a testet öltés csodája által teszi, hanem a szívekben lakozás által. Úgy, hogy övét szenteli meg (hiszen a

Szentlélek templomai lesznek), vezeti és bátorítja. Ennek nyomán Krisztus teste, az egyház mozgásba lendül, megszólal. Krisztust hirdeti az ajka. Amit itt még álmétkodás és csodálkozás kísér. De tudjuk, jön majd üldöztetés és fenyegetés is. Jönnek majd helyzetek és századok, amikor szunnyadni látszik a Lélek, bűvópatakká vékonyodik munkája, de majd ismét hatalmasan és szuverén módon kijelenti magát az Őt szeretőknek.

A jelen embere kétségbeesetten kapkod Isten jelenléte után. Amolyan feltámadás utáni tanítványi állapotban találja a Lélek. Bezárt ajtók mögött; néha egységgel, de többször kétséggel teli szívvel. Éhezi és szomjazza az Isten-élményt, a „sebesen zúgó szélnek zendülését”, Isten Lelkének biztonságot jelentő jelenlétét. Mert sok-sok lélekmérgezéssel töltesett már. Lerakódott szívében a kétségbeesés, a félelem, a szeretetlenség és az aggodás lelke. Mindegyik egy-egy újabb réteget képez, amely mérgez. És mindegyik megkötöz. Nagyszombati állapotot idéz fel, temetői csendet, Jézus nélküli jelent.

Az Isten-élmény hiányától rettegő tanítványi sereget bátorítja Jézus mennybemenetele előtti búcsúbeszédében. Isten Fia a ma emberének is számos kapaszkodót hagyott hátra, amibe egy kicsi gyermek is bele tud kapaszkodni. Miként Árva Bethlen Kata kilencéves kislánya, aki amikor haldoklik, bátorítja szüleit: „Ne szomorkodjatok miattam, édesanyám aszszonyom, mert én az Úr Jézushoz megyek.” A Szentlélek hitet és erőt ad neki. Ennek a kilencéves gyermeknek. Az emberi lélek bizonytalanságára Isten Lelke a maga bizonyosságával válaszol. Ma is. Nekünk is. Minden élethelyzetünkben kérjük tőle Szentleke erejét, áldását és vigasztalását.

ott, ahol azt gondolják, minden véleménynek egyformának kell lennie. A csoda itt abban van, hogy a közösséget egybentartó Lélek tesz mindenkit egyéniséggé.

A különböző építő gondolatainkkal egy célért küzdhetünk. Milyen más a visszajelzés íze, ha tudom, hogy éppen a Szentlélek osztja az adományokat. Ebből pedig az következik, hogy bárkire nézek, tudom, hogy kapott olyan talentumot, amilyent a többiek nem. Hogy én is kaptam egy különleges ajándékot. Ezért tudok neki engedelmeskedni, alázattal leborulni és a visszajelzéseket imádságaimra türelmesen megvárni.

3. A Lélekkel kapcsolatban többször szerepel a megállapítás: erő tölt majd el titeket. Erre a kijelentésre sok olyan olvasó csóválhatja a fejét, aki az életet hatalmas teherként éli meg. Egyesek arra gondolnak, mi történik, ha bekövetkezik az, amitől félnek. Sokan úgy gondolják betegeiket, hogy a próbatétel előtt el sem tudták képzelni, hogy lesz erejük a nehé helyzetekben. De egyszerre olyan erők jelentek meg bennük, amelyekre ők sem számítottak. Milyen jó ismerni azt az erőt, amivel tudjuk élni az életet. És főleg milyen jó részesülni abból az erőből, amit akkor kapunk, ha valakin segíteni kell. Pedig lehet, hogy azelőtt még magunkat is alig voltunk képesek vonzolni. Az erő akkor adatik, amikor

Utánzás

„Legyetek a követőim, mint én is követője vagyok a Krisztusnak.”

(1Kor 11,1)

Néhány nappal ezelőtt egy kétgyermekes család vendégei voltunk. Már az ebédőasztalnál ültünk, amikor a nagyobbik gyerek – egy csillogó szemű fiúcska – hirtelen indulatosan tört ki: „Apa, Őcsi folyton engem utánoz! Mondd neki, hogy ne bosszantson!” Valóban, a kisebbik fiúcska, a nagyobbikra figyelve, folyton őt utánozta: a testtartását, a nevetését, a hanghordozását, a szavakat is, amiket az használt. A csirkecombot is igyekezett úgy tartani, ahogy a nagy, és éppen olyan élvezettel harapott bele, ahogy azt a nagyobbik testvérétől látta. Ez a minden részletre kiterjedő utánzás bosszantotta fel a nagyot. S most, hogy nyafogni kezdett, a kicsi még azt is bámulatos ügyességgel utánnoztta.

A szülők megpróbálták elmagyarázni nagyobbik gyermeküknek, hogy a kicsi nem bosszantani akarja őt: azért utánozza, mert őt, a nagyot tartja példaképének, szeretne olyan lenni, mint ő. Figyelmeztették, hogy éppen ezért nem mindegy, hogyan viselkedik ő. Végül biztatták arra is, hogy viselkedjen úgy, hogy a kicsi jól tanuljon tőle.

Ez nem egyedi eset. Sok családban lejátszódott már hasonló esemény. Talán e sorok olvasói között is van valaki, aki bosszankodott már amiatt, hogy őt utánozták. Ellenében ezzel a gyermek megatartással, ami minket annyira jellemez, Pál apostol nyíltan arra hív fel bennünket, hogy kövessük őt, legyünk az ő utánzó. Néhány sorral korábban a Krisztusban hívőknek azt írja, hogy úgy éljenek, hogy még az étkezésükkel se botrányoztassanak meg senkit: mindent Isten dicsőségére tegyenek. Magát állítja példaképnek: ne csak a magunk hasznát keressük, hanem Isten dicsőségét és a másik ember javát is. Nem magát akarja ezzel előtérbe tolni, hanem Jézushoz akar vezetni másokat. Lehet-e jobb, tökéletesebb példaképünk, akit követnünk, utánoznunk lehet, mint a mi idősebb bátyánk, Jézus Krisztus? Ő maga is hív minket erre a gyakorlati követésre. Sosem fog bosszankodni, ha Őt utánozzuk, sőt segít nekünk abban, hogy egyre inkább Őreá hasonlítsunk. A divatos dolgok kritikátlan majmolása helyett utánnozzuk inkább Jézust – hogy elviselhetőbb, ragyogóbb legyen ez a világ.

Veress László

Visszajelzést váró Jézus-függők

(Folytatás az 1. oldalról)

emberektől abban, hogy mennyien gondolkodnak hasonló módon. Jézustól pedig azért várjuk a rábólintást, mert az felemel minket. Nézzük csak meg, Jézus miként jelez vissza, és milyen a Jézus szerinti rábólintás.

1. Amikor együtt volt velük, megparancsolta nekik: ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígétét, amelyről hallottátok tőlem, hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg (ApCsel 1,4–5).

A tanítványok együtt várták a hírt Jézusról. Miért is van szükségünk visszajelzésekre? Hogy átéljük: nem vagyunk egyedül. Ez nem azt jelenti, hogy még sok szerencsétlen van velem együtt, hanem hogy a félelmeinkben Jézus mellettünk áll. A tanítványokhoz úgy érkezik meg ez a visszajelzés, hogy imádkoznak, vagyis ráhangolódnak az ajándék átvételére.

2. A Szentlélek, ahova kiárad, ott közösség alakul. A tanítványok egyet kívánnak: érkezzen el az, amit Jézus megígért. Félreértés van

másokat kell felemelni. Isten visszajelzése, hogy Szentlelkével erősít. Isten visszajelzése vagyunk mindannyian, amikor olyan feladat elé állít, amit egyedül képtelenek vagyunk elvégezni. De Ővele mindig.

Az áldás életet adó szükséglet

(Folytatás az 1. oldalról)

„Az áldás jelentősége felmérhetetlen. Az áldás segít, hogy növekedjünk a jóban, hogy legyőzzük a rosszat. Mi magunk is átadhatjuk Isten áldását. Rajtunk is múlik, hogy milyen lesz a nemzedékünk, a környezetünk. Kisebbségi sorsunkból kifolyólag gyakran az elkeseredettségünket adjuk tovább. Oda tudunk-e figyelni azokra a csodákra, amelyeknek tanúi vagyunk, tudunk-e hálát adni érte? Isten törődik velünk, új és új lehetőségeket akar adni, áldását rajtunk tartja” – hangsúlyozta prédikációjában a püspök.

A hálaadó istentiszteleten jelen voltak a Somvirág közösségi ház támogatói is, akiknek a gyülekezet gondnoka és lelkipásztora is megköszönte a segítségüket. **Papp Hunor** lelkipásztor szerint ebben az épületben szervezte meg Kós Károly azt a farsangi bált, amelyen Móricz Zsigmond is jelen volt, és amelynek hatására megírta a *Nem élhetek muzsikaszó nélkül* című művét. A romos épületet le kellett bontani, de a régi alapokra új épület került, amely ma a közösség szolgálatában áll. Az orvosi rendelő és a könyvtár mellett nagyobb terem is van, amely rendezvények lebonyolítására is alkalmas. Nyáron már nincs is olyan dátum, amelyen ne lenne lefoglalva a ház.

„Ez volt az első felekezeti iskola Sztánán. Közben kiderült, hogy annak idején itt bállokat tartottak. Akkor fogalmazódott meg bennem: jó lenne helyreállítani ezt az épületet. Az elején kevesen hittek benne, de kaptam olyan segítséget, amivel el tudtam indulni. Tíz évvel ezelőtt két hónapig a kanadai magyar közösségekben voltam, és egy akkora összeggel tértem haza, amivel el lehetett kezdeni a munkálatokat. Amikor hazatértem, mondtam a gyülekezeti tagoknak, kezdjük el az épületet bontani és újjáépíteni. Akkor nem sokan hittek benne, de azt mondták: a papért meg tesszük” – meséli Papp Hunor.

Kalákával megújuló közösség

„A sztánai gyülekezet mindig tudott alkotni. A kezdeti kétkedések után idősök és fiatalok egyaránt meséltek arról, milyen emlékek kötötték őket ehhez az épülethez. A múltjukat akarták a bontással eltemetni – mondja Papp Hunor. – Amikor megöntötték a betonkoszorút, akkor kezdett megváltozni a hangulat, akkor kezdtek elhinni, hogy lesz valami a romból, bár az idősök azt hangoztatták, hogy majd az unokák fogják használni. A falu lelkipásztora azonban örvend, hogy az idősök közül sokan megérthették ezt a napot, és a közösségi háznak még ők is hasznát vehetik.”

A gyülekezeti életre is kihatott az építkezés, megújult a közösség. A sok kalákázás összehoz-

ta a gyülekezetet. „Használjuk az épület orvosi rendelőjét, könyvtárát, nagytermét, élvezzük, hogy a vendégszobában rengeteg diák tud megszállni táborok, más rendezvények alkalmával. De ami a legfontosabb: a közösség élvezze az épület adta lehetőségeket. A helyi fiatalok a közös szilveszterezés után azzal a kérdéssel jöttek, hogy mit tegyenek hozzá, hogy még jobb legyen? Így a fiatalok újra bekapcsolódtak az

az út, amin járunk, merem hinni, hogy jó. Sem a játszótér, sem a közösségi ház nincs messze a templomtól. Úgy kell a gyerekeket beoltani, akár ilyen huncutsággal, mint a játszótér, hogy szeressék a gyülekezetet, az egyházat és az Úr Istent. A gyerekek szeretnek idejönni. Nem úgy tekintünk a jövőre, hogy kicsi gyülekezet, fogyatkozó közösség, hanem azt akarjuk, hogy e gyerekek, akiket Isten ránk bízott, tényleg beépüljenek az egyházba” – részletezi a lelkipásztor a játszótér feladatát, majd megjegyzi, hogy ugyanez a rendeltetése a Somvirág közösségi háznak is.

Papp Hunor szerint, bár nemcsak a sztánai közösség fogja használni a házat, mégis ők az első számú élvezői mindannak, ami itt történik, hiszen a faluközösség tagjai minden rendezvényből kiveszik a részüket, akár néptáncbórt, akár farsangi mulatság legyen az. A lelkipásztor szerint az a cél, hogy az épületben élet legyen, hiszen így tudják a házat továbbfejleszteni, szeretnék például a közösségi ház termeit bebútorozni. A sztánaiak pedig értékelik, ha élet van, ragaszkodnak a településhez.

„Körülbelül nyolcvanvan vannak itt állandóan, az egyházközséghez amúgy 186-an tartoznak. Most a készüléskor ötvenötön voltak itt egy hétfői közmunkán, ebből 30-an úgy szervezték a munkájukat, hogy itthon legyenek. Azok, akik itt vannak, azok ragaszkodnak Sztánához. Sokuknak le kell mondaniuk más programokról, hogy itt lehessenek, és segítsenek” – emeli ki a gyülekezeti tagok áldozatkészségét a lelkipásztor, akinek további tervei is vannak. Visszakapták ugyanis a másik iskola épületét, ahol egy Kós Károly-emlékszobát akarnak kialakítani, valamint egy sportpályát és egy komolyabb mászófalat is. A prioritási listát azonban a templom felújítása vezeti, amelynek szintén a közeljövőben akar az egyházközség nekifogni.

Kiss Gábor

egyházi életbe, az építkezésbe. Többek között a szilveszteri közös ünneplés is összefogta a közösséget. Sztánán hagyománya volt annak, hogy együtt kántáltak, locsoltak, kirándultak. Ez most sincs másképp, a mai is megmutatta: a falunak van jövője” – meséli Papp Hunor.

Játszótérrel beoltani a gyerekeket az egyházi életbe

A gyülekezeti ház megáldása után a testvér Tolnai Egyházmegye esperese, **Rácz József** áldotta meg az épület háta mögötti játszótérrel, amelyet a MOL Románia támogatott. „A gyerekek sokszor a tévé vagy a számítógép előtt töltik az idejüket. Mióta megvan a játszótér, azóta a nagyszülők sincsenek gondban azzal, hova vigyék a gyerekeket. Átvették ezt az örökséget. Ennek természetesen mind célja van. Az Úr Isten ajándékát meg kell őrizni. Ez

Érzékeinkbe gyújts fényt

(Folytatás az 1. oldalról)

Krisztus kereszttáldozata, valamint megelevenítő Igéje által.

Most az első, Biblián kívüli tanúságtételekre tekintünk vissza. Sok és szép, mély értelmű teológiai és költői gondolatot lehet idézni a halhatatlanul termékeny keresztyén ókorból. Kezdjük visszapillantásunkat az egyik legnagyobb egyházatyánál, az észak-afrikai *Augustinus*nál (354–430), aki a katolikusoknak és protestánsoknak egyaránt nagy tiszteletben álló gondolkodója, vallomástevője. Benne érzélem és intellektus, ész és szív csodálatos egyensúlyban volt. Költői és intellektuális elemeket ötvöző imájában így fohászkodik:

LÉLEGEZZ BENNEM, SZENTLÉLEK...

*Lélegezz bennem, Szentlélek,
hogy arról gondolkodjam, ami szent.
Irányíts engem, Szentlélek,
hogy azt cselekedjem, ami szent.
Vezess engem, Szentlélek,
hogy azt szeressem, ami szent.
Erősíts meg engem, Szentlélek,
hogy megóvjam, ami szent,
és óvj meg engem, Szentlélek,
hogy sose veszítsem el, ami szent.*

A keleti és a nyugati egyház kezdeteinek tanítói mellett, akik a Szentlélek jelenlétében éltek meg hitvalló életüket, sokszor elképesztő szenvedést, halált, mártíriumot is vállaltak.

Hűségük testamentumának gyümölcseként is Maurus Magnentius Hrabanus (776–856)

mainzi bencés apát volt az, aki megírta máig gyönyörű Lélekhívogató himnuszát, *Veni, Creator Spiritus/ Teremtő Lélek, jöjj!* címmel. Nem véletlenül kapta Hrabanus a reformátor Melanchthont jó fél évezreddel megelőzve a Németország tanítómestere titulust.

A reformáció korára és főként Kálvin Jánosnál letisztult az a fogalmi, nyelvi eszköztár, amellyel kristálytiszt és tömör mondatokban vallott a Szentlélekről. Ezért is nevezték őt a későbbi idők teológusai a Lélek teológusának. Egyszerűen és világosan írt nagy művében, a *Keresztyén Vallás Rendszere* (1536) c. hatalmas reformatori szellem-katedrálisában arról, hogy a Szentlélek az a kötelék, akivel Krisztus hathatósan magához köt minket. Itt a középkori szemléletnek pontosan a fordítottja áll előttünk. Nem pusztán a Lélek kitöltéséről, hanem a Lélek általi vonzásról, Istenhez kötésről van szó, tehát kétirányú mozgásról. Kálvin tanítása révén sok kortársa számára napnál világosabb volt, hogy az igazságnak egyedüli forrása Isten Lelke, s így minden igazság – legyen az matematikai, filozófiai, természettudományi, költői igazság – forrása a Szentlélek, hiszen Ő az igazság Lelke. Kálvin egyenesen arról a modern, nagyon sok emberben megválaszolatlan, le nem tisztult kérdéstről elmélkedik *Genfi Kis Káté*jában, hogy mi az értelme az emberi életnek. Válasza rövid, lényegre törő: Teremtőnknek a megismerése, s önmagunk helyes önismeretre juttatása. Az ilyen értelmű keresztyén bölcséletnek is a kezdete, forrása, sőt célja a Szentlélek, illetve Isten maga. Istenről nem lehet hit nélkül igazán hitelesen beszélni, mert különben a Szentháromságnak a neve „csak pusztán és üres névként röpköd agyunkban igazi istenismeret nélkül” (*Inst* I. 13,2).

Maurus Magnentius Hrabanus (776–856)

Teremtő Lélek, jöjj!

Teremtő Lélek, jöjj közénk,
híveid szívét látogasd,
töltsd malaszttal a lelkeket,
kiket hatalmad alkotott!

Te, kit Védőnek mondanak,
mellénk a magas ég adott,
Tűz, élő Forrás, Szeretet,
Te, lelkek lelki Olaja...

Érzékeinkbe gyújts Te fényt,
Szívünk szerelmed töltsse be,
mi bennünk testi gyöngeség,
örök erőddel izmosítsd!

Ellenségünket üzzed el,
a békét tüstént hozd közel,
előttünk járva, mint Vezér
kerüljünk mindent, ami árt!

Általad tudjuk az Atyát,
ismerjük, adjad, a Fiút,
Ki kettejüknek Lelke vagy,
Tebenned higgyünk végtelen! Ámen!

Ford. Babits Mihály

Nem vagy egyedül

Lelkipásztorok hivatássegítő konferenciája

Hangzott el a bátorító üzenet a kolozsvári teológián megrendezett Hivatássegítő konferencia megnyitóján. A Konferencia szervezője, az unitárius **Székely Kinga Réka** előadó-tanácsos köszöntőjében elmondta: fontos határkőhöz érkezünk az erdélyi lelkipásztori hivatássegítés, a lelkipásztori szupervízió történetében. Az erdélyi unitárius és református lelkipásztorok szupervíziója 2004-ben indult a sepsiszentgyörgyi és utrechti gyülekezetek kapcsolatának jóvoltából.

Az első előadó, **Florus Krayne** felvázolta saját szemszögéből azt a sajátos erdélyi társadalmi és kulturális közeget, amelyben mi, protestáns lelkipásztorok élünk és szolgálunk. Nyilvánvalóan nagy az erdélyi és a hollandiai kultúra és társadalom közötti különbség, de vannak közös pontok is. A lelkipásztori szupervízió integrált tanulási mód. A lelkipásztor legfontosabb feladata megismerni saját személyiségét. A másik, hogy tudjon a rábízottakkal dialógust folytatni. Fontos az elméleti tudás is, a kommunikáció, de fontos a gyakorlati tapasztalat, ami könyvekből nem szerezhető meg.

Hogyan történik ez a tanulási folyamat? Az első lépése az önreflexió, ezt követi a csoport tagjaival való ismerkedés, hiszen a tanulás a visszajelzésekben szűrhető le. Miért szükséges

és fontos a lelkipásztori szupervízió? Azért, hogy újratereptsük a kommunikációt önmagunkkal és másokkal.

Az előadást követően beszélgetésre került sor. Unitárius részről **Vida Rozália** és **Demeter Erika** lelkipásztornők, református részről pedig **Kerekes József** és **Varga Zoltán** lelkipásztorok válaszoltak a feltett kérdésekre. **Sógor Árpád** teológiai ifjúsági lelkipásztor ismertette a nemrég létrejött református Hivatásmegőrző szolgálatot (<https://hivatasmegorzoszolgalat.wordpress.com>)

Dr. Kocsev Miklós, a budapesti Református Teológiai Intézet gyakorlati tanszékének tanára kiemelte: a szupervízió empirikus befektetés. A gyakorlati teológia műveléséhez, a lelkipásztori szolgálathoz ma már szorosan hozzátartozik a lelkipásztori hivatássegítés. **Florus Krayne** és **Sietse Viesser** befejezettnek tekintik az Erdélyben elkezdett munkát, a folytatásra Kocsev Miklóst kérték fel, aki ezután fogja vezetni az erdélyi református-unitárius lelkipásztori szupervíziós munkát.

Köszönjük, hogy részt vehettünk a konferencián, és reménység szerint a hivatássegítés folytatására a jövőben is lesz lehetőség. Reméljük, mindnyájunknak egyformán fontos lesz e tevékenység, és képesek leszünk megteremteni a szakmai feltételeket és az anyagi forrásokat. Ahogyan az unitárius **Török István** viccesen mondta: a hivatássegítés, a szupervízió nem olyan, mint a Mikulás, aki magától is eljön. Először is igényelni kell ezt a tevékenységet, a lelkipásztoroknak rá kell ébrednie arra, hogy szolgálatának minősége érdekében szükséges a hivatássegítés. Utána pedig keresni kell azokat a lehetőségeket, amelyek e tevékenység végzéséhez hozzásegítenek.

Kali Tünde

Az egyház a gyülekezeteiben él

Generális vizitáció Mezőbodonban

Mezőbodon felé több út is vezet, ezek közül néhány járhatatlan. Az egyik például a Radnót felőli. A vizitáció tagjainak nagy része ezért inkább Marosludas felől kanyarogva érkezik a település határába, ahol **Jakab István** marosmezőszéki esperessel találkozik. Az esperes viccelődve jegyzi meg: majd a grádicsok énekét fogjuk énekelni, ha megérkezünk. Hogy miért, az majd kiderül.

A református templom előtt népviseletbe öltözött ifjak és **Szántó Mihály** helybeli lelkipásztor fogadja a vendégeket, aki a grádicsok énekeként jelzett zsoltárrészlettel köszönti a bizottságot, majd nekivágnak a templomhoz vezető lépcsősornak.

Isten kegyelme az, hogy használni tud bennünket az Ő szolgálatára, meg akar újítani és fel akar üdíteni – hangsúlyozza a templomban a lelkipásztor. „Ő áldást küld ránk, és erre a láthatatlanra van szükségünk, hogy az élet teljes legyen. Mi, akik csak Krisztusban lehetünk testvérek, számára értékesek vagyunk. Krisztus szeretete mindent megváltoztat, mindenki olyan értékes lett az Ő áldozata által az Atya szemében, mint az Ő egyszülött Fia.”

Miközben a bizottság az iratokat ellenőrzi, néhányan a mezőbodoni iskolába látogatnak el, ahol először a tanári karral beszélgetnek.

Kató Béla szerint fontos, hogy a tanárok miként viszonyulnak az oktatáshoz. A mezőbodoni vallásatanár elmondja, nemcsak a reformátusok, hanem más, főleg neoprotestáns szülők is kérték: gyerekeik járhasanak református vallásórára. **Décsi Zoltán** főgondnok arra hívja fel a figyelmet, mennyire fontos, hogy a gyerekeknek iskolán kívüli tevékenységeket is biztosítsanak. Hogy iskola után is legyen lehetőségük visszatérni az intézménybe. A diákok különben tantárgyversenyekre járnak, és más, a kötelező programokon kívüli tevékenységekben is részt vesznek. A tanárokkal való beszélgetés után a bizottság a gyerekeket is meglátogatja, akik meglepetéssel készülnek: énekkel és verssel köszöntik a nem mindennapi vendégeket. A velük folytatott beszélgetésen a gyerekek elmondják, mivel szeretnének foglalkozni: egy másodikos diák lelkipásztor szeretne lenni, a kisiskolások többsége azonban óvónő, tanítónő lenne, de van olyan is, aki más szakmát tanulna. A lányok körében főleg a fodrász szakma népszerű. **Kató Béla** megjegyzi, ezt a szakmát a Kolozsvári Református Kollégium keretében működő szakiskolában is el lehet sajátítani. A lelkipásztor kislánya, aki saját bevallása szerint festő szeretne lenni, a templomról készített rajzot, ezt adja át ajándékként **Kató Béla** püspöknek.

Az iskolalátogatás után a polgármesteri hivatal felé indul a bizottság, ahol **Varró Levente** polgármesterrel beszélgetnek. A polgármester a

A mezőbodoniak fogadják a vizitációs bizottságot

falu szülöttje, ezért szívén viseli a község sorsát. Bár sikerült minden utcát leaszfaltozni, bántja, hogy az emberek szegények. Európai uniós forrásokból igyekszik minél több munkahelyet teremteni, jelenleg egy multifunkcionális traktorra pályázik, hiszen a közösség ennek is hasznát tudja venni: akár kútásás, akár hőeltakarítás céljából.

A beszélgetés során elhangzik: az iskola épületét nemrég sikerült felújítani, és hamarosan az öregotthon is beindul. Ez utóbbi új munkahelyeket fog teremteni. **Varró Levente** már azon gondolkodik, hogyan tudja majd a megfelelő képzést nyújtani azoknak a falubelieknek, akik itt akarnak majd dolgozni. A polgármester elmondja, Mezőbodonhoz valamikor népes telepek tartoztak, amelyek ma már alig lakott

és annak az igei megalapozásnak köszönhetjük, amely mintegy 500 esztendeje megformálta az egyházzal alkotott képet. „Azért foglalkozunk a gyülekezetekkel olyan sokat, mert az egyház a gyülekezetekben él. Ha nem így lenne, akkor el is veszne. Ott van igazán egyház, ahol Jézus nevében jelen van a közösség. Minden gyülekezetnek kemény, komoly harcot kell vívnia, hogy megmaradjon. Ez a harc legtöbbször a kishitűség, a közöny és az engedetlenség elleni harc. Ezekre kell felkészülni” – hangsúlyozta **Kató Béla**. „Nem a püspök, az esperes vagy a vizitáció nézi meg, mi történik a gyülekezetben, hanem Isten az, aki a vesékbe lát és igazi vizsgálatot tart. Azért tudunk megmaradni ezer esztendőn keresztül, mert Isten ismeri gondjainkat. Ennél tökéletesebb bátorítást nem találhatunk sehol” – mondta a püspök, aki szerint a lelki, szellemi üldözés sokkal jobban fáj, mint a testi, sokszor semmit sem tudunk ellen tenni. Felcserélődött az értékrendünk, üzletté vált az életünk, ez a közömbösség sokkal veszélyesebb, mint a testi fenntartás. A püspök szerint az anyaszentegyházat nem a lelkipásztorok, nem a vezetők, hanem Krisztus tartja meg. Azonban tőlünk is függ, lesz-e még száz év múlva Mezőbodonban gyülekezet. Isten ad lehetőséget arra, hogy megújuljunk. A faluban vannak gyerekek, születnek utódok, akik

Szegedi László és **Kató Béla** a gyermekekkel beszélget

tanyák, csak néhány család lakik ezeken a helyeken, de nekik is kivezettette a közvilágítást.

A nőszövétség tagjai talpraesettségükről tesznek bizonyosságot, amikor a bizottság rákérdez: más felekezetűek nem próbálták-e bejutni a közösségbe? Elmondják, a Jehova tanúi próbálkoztak ugyan, de hamar megmutatták nekik, hogy náluk nem járnak sikerrel, ezért azóta csak a postaládába dobják az újságokat, de bekopogtatni már nem mernek. Az ifjúság is bátran válaszolt a kérdésekre, a fiatalok a helyi IKE-ben és az egyházközség kórusában is tevékenykednek, a lelkipásztor rendszeresen foglalkozik velük.

Az esti istentiszteleten **Kató Béla** püspök igehirdetésében hangsúlyozza: a gyülekezet Isten rendelése, nincs hozzá hasonló a teremtet világban. A gyülekezet csak akkor válik igazán közösséggé, ha mindennek a feje maga Krisztus. Egyházunkat a reformátorok munkásságának

Isten Igéje körül forgolódni, de hogy ez megmaradjon, oda kell figyelni.

Jakab István esperes az igehirdetés utáni felszólalásában így fogalmazott: „Az a jó hely, ahol a gyülekezeti tagok érzik, hogy sok csodát tett velük Isten. Azért jó hely Mezőbodon, mert jóra való, istenszerető emberek laknak a településen. Feladatunk még bőven van, gyarapodni, erősödni kell.”

Az ünnepi istentiszteleten **Kántor Csaba** püspökhelyettes és **Szegedi László** generális direktor is hangsúlyozták, mekkora öröm volt számukra a látogatás, hiszen olyan gyülekezetet találtak, amelyben a közösség nem csökken, az emberek megélik a hitüket. Ugyanezt a gondolatot folytatta **Décsi Zoltán** főgondnok is, aki örömmel állapította meg: a gyerekekkel nemcsak az iskolában, hanem az egyházban is foglalkoznak, és erre igénye van a közösségnek is.

Kis Gábor

Kedves Gyermek!

◆ Minek az ünnepe a pünkösd?

Még a neve sem árulja el, hiszen a pünkösd szó görögül azt jelenti: ötvenedik. Vagyis a Krisztus feltámadása (húsvét) utáni ötvenedik nap.

Pünkösdkor három fontos esemény történt:

- ◆ a Szentlélek kitöltése: a Szentlélek eljövetele mint Krisztus megváltó tetteinek gyümölcse és beteljesítője;
- ◆ az Egyház alapítása;
- ◆ a misszió kezdete: az egész világra kiterjedő missziós munka ekkor vette kezdetét.

A pünkösd csodáról az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 2. részében olvashatunk.

◆ Mi történt akkor?

Jézus mennybemenetele után a tanítványok együtt maradtak Jeruzsálemben. Megválasztották Mátyást tizenkettedik tanítványnak Júdás helyett. A húsvét utáni ötvenedik napon érkezett pünkösd napja. Ekkor hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, és teljesen betöltötte azt a házat, ahol a tanítványok együtt voltak. Majd lángnyelvek jelentek meg, és mindegyikük fejére szállt egy-egy. Ez a Szentlélek volt, akit Jézus ígért nekik bátorítóul és vigasztalóul. A tanítványok pedig különféle nyelveken kezdtek el beszélni. Mivel ünnep volt, sokfelől érkeztek

azokban a napokban Jeruzsálemben. Nagy volt a csodálkozás, amikor mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni.

Voltak, akik elhitték, hogy csoda történt, de egyesek azt gondolták, hogy a tanítványok csak sok bort ittak. Péter azonban így szólt hozzájuk: „Halljátok és higgyétek, amit most mondom! Nem vagyunk részegek, hanem most teljesedett be, és lett igaz, amiről régen Jóel próféta jövendölt. Ő azt mondta, hogy eljön az az idő, amikor Isten elküldi Lelkét, és az emberek profétálni fognak, az Úr pedig csodákat fog tenni.”

Ezek után Péter beszélt Jézus Krisztusról, a Megváltóról, aki Isten Fiaként a földön járt, csodákat tett és gyógyított. Elítélték, keresztre feszítették, azonban Isten harmadnapon feltámasztotta Őt. Majd így folytatta: „Mi pedig a tanítványai voltunk, és mindezt tanúsíthatjuk. Ő, mielőtt az Atyához ment a mennybe, megígérte, hogy elküldi a Szentlelket. Most teljesítette be ezt – ti is láthatjátok. Térjete meg, és keresztkedjete meg Jézus Krisztus nevében!” Amikor ezt hallották, sokan hittek Péternek, és mintegy háromezeren keresztkedtek meg.

Összegezve, akik hittek:

- ◆ hallgatták az igehirdetést (Péter prédikációját);
- ◆ rádöbbsentek elveszett állapotukra (Azt kérdezték: „Mit cselekedjünk?”);
- ◆ megvallották bűneiket (megkeresztelkedtek);

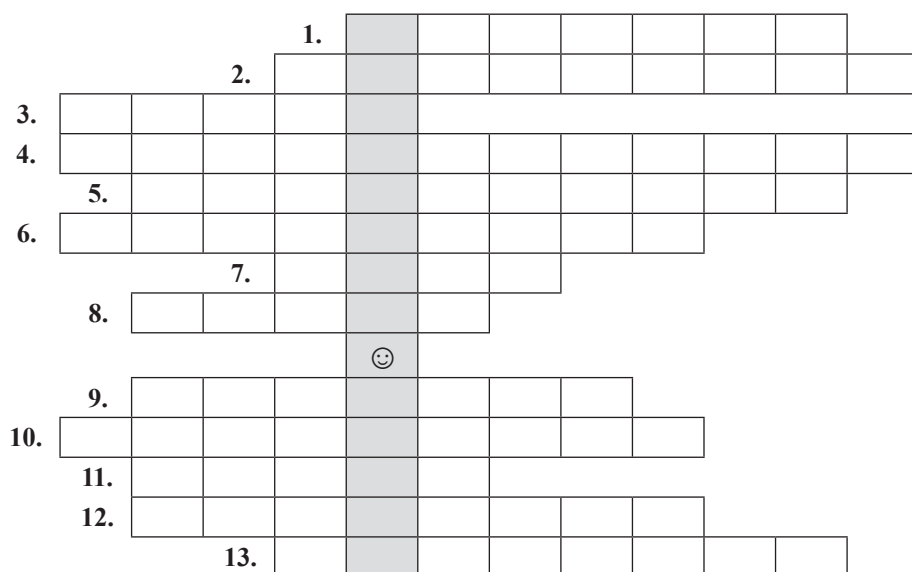
- ◆ hittel elfogadták Jézustól bűneik bocsánatát;
- ◆ megkapták a Szentlélek ajándékát!

Pünkösdkor Jézusnak a mennybemenetele előtt tett ígérete teljesedett be: elküldte a megígért Szentlelket!

A Szentlélek munkája nyomán megalakult az első gyülekezet. Ezt később gyülekezetek egész sora követte. A gyülekezetet anyaszentegyháznak is nevezzük, mert a benne hitre jutó, megtérő emberek mintegy újjászületnek, új életet kezdenek. Ezeket az új életeteket az anyaszentegyház jó édesanyaként neveli és táplálja. Jézusnak számtalan gyülekezete van szerte a világon. Ezekben a gyülekezetekben a Szentlélek segítségével van jelen, láthatatlanul. A mi gyülekezeteinkben, istentiszteleteinkben is így van jelen!

Keresztrejtvény

1. „Amikor pedig eljött a _____ napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen.” (ApCsel 2,1)
2. „Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és _____ nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.” (ApCsel 2,4)
3. Hány nap telt el húsvétól pünkösdig?
4. „Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az _____.” (ApCsel 2,42)

5. „Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely _____ az egész házat, ahol ültek.” (ApCsel 2,2)

6. „Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten: azt a Jézust, akit ti _____ feszítettetek.” (ApCsel 2,36)

7. „Békességet hagyok nektek, az én békességemet _____ nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!” (Jn 14,27)

8. „Én pedig kéni fogom az Atyát, és _____ Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké.” (Jn 14,16)

9. „A rád bízott drága _____ örizz meg a bennünk lakozó Szentlélek által.” (2Tim 1,14)

10. „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek _____ legyen mindnyájatokkal!” (2Kor 13,13)

11. „Akik pedig hittek a beszédének, megkeresztelkedtek, és azon a _____ mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.” (ApCsel 2,41)

12. „A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket _____, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” (Jn 14,26)

13. „Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és _____ Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk. Maradjon velünk, Uram, szereteted, mert mi is benned reménykedünk! (Zsolt 33,20–22)

A hűséges tanító

Emlékezés Bálint Árpádra

Április 8-án csengett a telefon, szomorú hír érkezett: 88 éves korában, hosszú szenvedés után elhunyt Bálint Árpád magyargyerőmonostori nyugalmazott tanító, a Kalotaszegi Egyházmegye volt főgondnoka, Földes Károly-szörványdíjas, egyházát és népét hűséggel szolgáló pótolhatatlan személyiség.

Élete első része Székelyföldre kötődik: 1926. július 6-án született Parajdon, gyermekkorát Agyagfalván, fiatalkorát Székelykeresztúron töltötte, ahol elvégezte a tanítóképzőt. Ezután Isten az ő életútját 1950-ben a kalotaszegi Magyargyerőmonostorra vezette, ahol tanítói pályáját elkezdte. Itt élt 65 éven át családjával, gyülekezete és faluközössége körében. Csaknem négy évtizedes pedagógiai tevékenysége során – nemcsak az iskolában, hanem azon kívül is – generációkat nevelt és tanított emberségre, az anyanyelv és a szülőföld szeretetére. „Az embernek egy szülőföldje van és sok kötelessége” – hangoztatta többször ünnepi beszédeiben. Mind a kommunizmus nehéz esztendeiben, mind az azt követő időszakban helytállt egy olyan magyar közösségben, amely annak ellenére, hogy létszámában apadt, mégis

megőrizte hagyományait, és vigyázni tudott ősi templomára.

Magyargyerőmonostoron hét lelkipásztor szolgálati éveit kísérte végig, többek közt e sorok írójaét is. Visszaemlékszem, már a nyolcadik évtizedét taposta, amikor egyházi munkában még tudott segíteni: ha kellett, meghallgatott panaszaiban, vagy néha elmentünk együtt kirándulni. Máskor elkísért úttalan utakon a Erdélyi-érchegység legeldugottabb csücskébe is zsindelezést keresni az ősi templom várfalának újrafedezésére. Életvidámságával és humorával nemcsak nekem, hanem minden itt szolgáló lelkipásztornak nehéz időkben bátorítója és lelki jó barátja volt.

Mint a magyargyerőmonostori gyülekezet egykori lelkésze és a néhai Bálint Árpád tanító bácsinak „lelki tanítványa”, felidézem azokat a szavakat, melyeket „hagyatékként” 2006 májusában, 80 évesen, egy általam készített interjúban elmondott:

„A fiatal generációnak lelkére kötém, hogy a mai rohanó, globalizációs világban álljanak meg naponként egy percre és a sok mulandó mellett vessék szemüket a múlhatatlanokra is, melyre őseink is figyeltek az évszázadok során, mely erőt adott nekik is a mindennapi küzdelemben: vegyék át addig, amíg van kitől, a

tudást, a hitet és a szeretetet! Tanuljátok meg történelmünket, szép magyar nyelvünket, irodalmunkat, és ez a tudás eligazít ebben az életben, megmutatja, mi a teendőnk megmaradásunk érdekében!”

Most, amikor véget ért a gondnoki, tanítói és családfői életút, mindazok számára, akik ismertük és szeretjük őt, szóljon emlékeztetőül Isten Igéje: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltették nekem az életnek koronája.” (2Tim 4,7-8)

Drága Tanító bácsi, Isten veled, viszontlátásra!

Kun Attila Árpád

Fügei fürdőzés

A Beszterce megyében festői környezetben, erdőkkel körülvett fügei fürdőt évente több ezren látogatják. Fedett meleg vizes medence, kinti sósó és medence, édesvizes medencék kicsiknek és nagyoknak, sportpályák, valamint iszap pakolás és akvapark kínál kellemes időtöltést.

A fürdő közvetlen közelében található Vila Nobila vendégház csendes környezetben várja a pihenni vágyókat. A 2014-ben megnyílt vendégház 16–20 személy számára biztosít kényelmes szállást. Nyári táborozások, gyülekezeti kirándulások vagy magánszemélyek számára egyaránt alkalmas.

Szállást foglalni a 0745-302549-es telefonszámon, illetve a Facebookon a Cazare Băile Figa Vila Nobila címen lehet. Szeretettel várjuk!

ISSN–1223–8848

Felhívás a Kárpát-medence magyar kórusaihoz

Tordaszentlászló RMDSZ-szervezete, önkormányzata, a Tordaszentlászlói Thamó Gyula Közművelődési Egyesület, a református egyházközség, valamint a falu Művelődési Háza, nemzeti és művelődéstörténeti nagyjaink, mint:

1. Falunk névadója, Szent László királyunk halálának 920., 2. az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület, az EMKE megalakulásának 130., 3. a nagy magyar zenetudós, Bartók Béla halálának 70. évfordulója tiszteletére;

az RMDSZ Kolozs megyei elnöksége, a Romániai Magyar Dalosszövetség, valamint az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület védnökségével az idén is megszervezi a hagyományos, immár a

XXVI. Szent László-napi kórustalálkozó.

Az eseményre 2015. június 27-én, szombaton kerül sor Tordaszentlászlón. Az írásos jelentkezést 2015. május 25-ig várjuk a következő címre: Szőke Zoltán nyugalmazott lelkipásztor, az EMKE helyi elnöke, RO 407505 Săvădisla – Tordaszentlászló, Szőlő utca 144. sz. jud. Cluj – Kolozs megye. Telefon: +40264/374/120. A külhoniakat és akik egy vagy több napot szeretnének itt tölteni, a faluturizmus keretében fizetővendégként tudjuk fogadni a következő e-mail címen: boldizsarzeyk@yahoo.com.

A jelentkezési lapon kérjük pontosan közölni a kórus teljes nevét, nemét, címét, létszámát, a kórusművek címét és szerzőjét, a karvezető nevét, s akik először vesznek részt a találkozón, jelentkezési lapjukhoz csatolják archívumunk számára kórusuk összefoglaló, rövid történetét is.

Felhívjuk a jelentkezők figyelmét, hogy műsoruk nem haladhatja meg a 10–15 percet!

A néhai Guttman Mihály zenetanár, a Romániai Magyar Dalosszövetség tiszteletbeli elnökének végrendekezése alapján, a közös éneklésre kijelölt kórusművek a következők:

1. Vörösmarty Mihály – Egressy Béni: *Szózat*, amelyet a templomban istentisztelet végén énekel a gyülekezet;

2. Berzsenyi Dániel – Kodály Zoltán: *Magyarokhoz*,

3. Vörösmarty Mihály – Bárdos Lajos: *Erkel szózata* című kórusműveket a Templomkertben, Szent László szobra körül éneklük közösen a kórusok, amelyeket a Tordaszentlászlói Fúvószenekar köszönt.

Felkérjük a találkozóra benevező kórusokat, hogy a Művelődési Házban, a hangverseny idején, maradjanak benn a teremben, s kölcsönösen hallgassák meg egymást. A közebédre a hangverseny után kerül sor, majd ezt követi a karvezetők közös megbeszélése, végül pedig a zárszó.

Jeligénk továbbra is:

NYELVÉBEN ÉS SZOKÁSAIBAN ÉL,
DALAIBAN ÉS MŰVÉSZETÉBEN ÉREZ A NEMZET.

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400079 Kolozsvár

Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz.

Telefon: 0731 019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában.

Felelős vezető: Dávid Zoltán

Olvasószerkesztő: Sztranyiczki Mihály

Műszaki szerkesztő: Bálint Lajos

Tördelés: Czirmay Ágnes

